

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2028/2021
09.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана“ Лесковац, чији је пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Давор Цветковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3695/19 од 24.12.2019. године, у седници одржаној 09.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3695/19 од 24.12.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3695/19 од 24.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 3577/19 од 08.08.2019. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име дуга за пружену комуналну услугу – производњу и дистрибуцију паре и топлотне воде, исплати 116.951,00 динара, са законском затезном каматом почев од 21.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка од 48.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3695/19 од 24.12.2019. године, ставом првим изреке преиначена је првосепена пресуда, па је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца тако што је тужени обавезан да тужиоцу, на име дуга за пружену комуналну услугу – производњу и дистрибуцију паре и топлотне воде, исплати 58.475,50 динара, са законском затезном каматом почев од 21.12.2016. године до исплате. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у делу преко досуђених 58.475,50 динара, до тражених 116.951,00 динара. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове поступка од 57.249,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије туженог не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права. Правноснажном пресудом делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиоцу исплати потраживање на име дуга за пружену комуналну услугу. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, јер су нижестепени судови одлуку о основаности тужбеног захтева донели уз примену одредаба материјалног права које не одступа од примене права у предметима са тужбеним захтевом и чињеничним стањем као у овој правној ствари. Ревизијом се неосновано указује на другачије одлуке, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, у сваком конкретном случају. Посебна ревизија се не може изјавити због битних повреда одредаба парничног поступка. Зато нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), па је у складу с тим одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Предлог за извршење на основу веродостојне исправе у овој правној ствари поднет је 16.01.2017. године, ради дуга, а вредност предмета спора је 116.951,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом одлучивања, Врховни касациони суд је имао у виду да је побиијаном пресудом првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев делимично усвојен, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име дуга за пружену комуналну услугу исплати 58.475,50 динара. Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић